

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا اسلام از مشورت با زنان نهی کرده است؟!

بررسی یک حدیث و بیان مخالف آن با سنت ثابت

نویسنده: «موقع الإسلام سؤال وجواب»

ترجمه و اضافات: «رد شبهات ملحدین»

آیا اسلام از مشورت با زنان نهی کرده است؟

«بررسی یک حدیث و بیان مخالف آن با سنت ثابت»

نویسنده: «موقع الإسلام سؤال وجواب»

ترجمه و اضافات: «رد شبهات ملحدین»

no-atheism.net

no_atheism

fb/islamway1434

no_atheism

aparat/asteira

no-atheism.net

no_atheism

fb/islamway1434

no_atheism

aparat/asteira

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين. أما بعد:

حدیثی نقل شده که دست‌آویز ملحدین در طعن به اسلام قرار گرفته، و این حدیث چنین است که پیامبر ﷺ چهار چیز را مایه‌ی فساد قلب دانستند، که یکی از این موارد مشورت‌کردن با زنان و عمل به نظر آنهاست! اما آیا این حدیث صحیح است، و اسلام چه دیدگاهی نسبت به مشورت‌کردن با زنان دارد؟

پاسخ تفصیلی:

اولاً. این حدیث ضعیف است و از پیامبر اسلام ﷺ ثابت نشده است.

ابو موسی المدینی رضی الله عنه در «التتمة» آن را نقل کرده و ابن اثیر رحمته الله در «أسد الغابة»^۱ آن را با اسنادش از طریق حسن بن عرفه، و نیز شجری رحمته الله در «الأمالی»^۲ از طریق مهدی بن حفص آورده، که هر دو (حسن بن عرفه و مهدی بن حفص) از مبارک بن سعید، از خلید الفراء، از ابی مجبر آن را نقل کرده‌اند: «چهار خصلت، قلب را فاسد می‌کند: همنشینی با احمق، زیرا اگر با او همنشینی نمودی همانند او می‌شوی و اگر در برابرش سکوت پیشه کردی تسلیمش می‌گرددی، و گناهان زیاد سبب فساد قلب است... و خلوت‌کردن با زنان، گوش فرا دادن به آنها، عمل به نظرات‌شان و همنشینی با مردگان قلب را فاسد می‌کند، گفتند: ای رسول خدا، مردگان چه کسانی هستند؟ فرمودند: هر ثروتمندی که ثروتش او را به سرکشی و طغیان کشانده است.»^۳

اسناد این حدیث ضعیف بوده و در آن دو علت وجود دارد:

- ۱) در صحابی‌بودن ابی المجبر رضی الله عنه اختلاف نظر وجود دارد؛ ابن حجر عسقلانی رحمته الله می‌فرماید: «در ابی مجبر اختلاف پیدا شده است که آیا او صحابی است یا خیر؟»^۴
- ۲) خلید الفراء مجهول الحال است؛ نام او خلید الثوری است و هیچ‌کس او را توثیق نکرده، و تنها بخاری رحمته الله در «التاریخ الکبیر»^۵ و ابن ابی حاتم رحمته الله در «الجرح والتعذیل»^۶ ترجمه‌اش را آورده‌اند، اما هیچ جرح یا تعدیلی برای او ذکر نکرده‌اند.

۱. أسد الغابة، دار الكتب العلمية، ج ۶، ص ۲۷۰

۲. الأمالی للشجری، دار الكتب العلمية، ج ۲، ص ۲۹۱

۳. روي عن رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أربع خلال مفسدة القلب، مجارة الأحمق، فإن جاریته كنت مثله، وإن سكت عنه سلمت منه، وكثرة الذنوب مفسدة للقلب... والخلوة بالنساء والاستمتاع منهن، والعمل برأيهن، ومجالسة الموتی، قيل: یا رسول الله، من الموتی؟ قال: كل غني قد أطغاه غناه.»

۴. تبصیر المتن به بتحریر المشتبه، المكتبة العلمية، ج ۴، ص ۱۲۵۳: «واختلف في أبي المجبر هل له صحبة؟»

۵. التاریخ الکبیر، دائرة المعارف العثمانية، ج ۳، ص ۱۹۸

۶. الجرح والتعذیل، دائرة المعارف العثمانية، ج ۳، ص ۳۸۳

در ضمن این حدیث از طریق ابی هریره رضی الله عنه نیز با اسنادی که شدیداً ضعیف است، نقل شده است، اما جالب است که در آن ذکری از «عمل به رأی زنان» وجود ندارد!

ثانیاً. با این که حدیث ذکرشده ضعیف است و ثابت نشده است، در قضیه‌ی مستحب بودن مشورت با زن فاضل و عاقل، مخالف شریعت محسوب می‌شود! در صحیح بخاری رضی الله عنه، از قصه‌ی حدیبیه ثابت شده که پیامبر عظیم‌الشأن اسلام صلی الله علیه و آله با همسر گرامی‌شان ام سلمه رضی الله عنها مشورت کرده‌اند!^۷

ابن جوزی رحمه الله در «کشف المشکل» می‌فرماید: «مشورت رسول خدا صلی الله علیه و آله با ام سلمه رضی الله عنها و پذیرفتن سخن ایشان، دلیل آن است که می‌توان به مشورت با زنان عمل کرد، و همچنین دلیل ضعیف بودن آن قول است که می‌گویند: با زنان مشورت مشورت کنید ولی با نظرشان مخالفت کنید!»^۸

لازم به ذکر است که گروهی این عبارت «با زنان مشورت کرده و با ایشان مخالفت کنید»^۹ را حدیث پیامبر صلی الله علیه و آله پنداشته‌اند، اما سیوطی^{۱۰} و مرعی الکرمی^{۱۱} رحمهم الله حکم به بطلان آن داده‌اند، حافظ سخاوی رحمه الله فرموده است: «آن را به صورت مرفوع ندیده‌ام!»^{۱۲} و مناوی رحمه الله فرموده است: «اصلی ندارد!»^{۱۳}

خطابی رحمه الله نیز فرموده است: «در این که رسول خدا صلی الله علیه و آله اشاره‌ی ام سلمه رضی الله عنها را قبول کردند، دلیل بر جواز مشورت با زنان و پذیرش دیدگاه ایشان وقتی در اشاره‌ی‌شان به حق اصابت کنند وجود دارد.»^{۱۴}

پس ثابت شد که حدیث مذکور علاوه بر ضعف سندی، از حیث معنا نیز با آنچه درباره‌ی مشروعیت مشورت با زنان وارد شده، در تضاد و تعارض است. شیخ محمد صالح المنجد در این باره می‌فرماید: «بدون تردید مشورت با همسر و گوش‌فرادادن به نصیحتش و قبول آن، نشانه‌ی

۷. صحیح البخاری، دار طوق النجاة، ج ۳، ص ۱۹۳

۸. کشف المشکل، دار الوطن، ج ۴، ص ۵۸: «وأما مشاورة رسول الله صلى الله عليه وسلم أم سلمة وقبول قولها ففيه دليل على جواز العمل بمشاورة النساء، ووهن لما يقال: شاوروهن وخالفوهن.»

۹. قيل: «شاوروهن وخالفوهن.»

۱۰. اللؤلؤ للمرصوع، دار البشائر الإسلامية، ص ۱۰۱: «قال السيوطي: باطل لا أصل له.»

۱۱. الفوائد الموضوعة، دار الوراق، ص ۹۹: «باطل لا أصل له.»

۱۲. المقاصد الحسنة، دار الكتاب العربي، ص ۴۰۰: «لم أره مرفوعاً.»

۱۳. فيض القدير، المكتبة التجارية الكبرى، ج ۴، ص ۲۶۳: «لا أصل له.»

۱۴. معالم السنن، المطبعة العلمية، ج ۲، ص ۳۳۳: «وفي قبول رسول الله صلى الله عليه وسلم إشارة أم سلمة عليه بأن يبدأ بنحر هديه وحلق رأسه دليل على جواز مشاورة النساء وقبول قولهن إذا كن مصيبات فيما يشرن به.»

نیکی در معاشرت، اصلاح قلب او، احساس نقش آفرینی‌اش در خانه و مسئولیت‌پذیری وی در قبال خانواده‌اش است. به‌ویژه هنگامی که مرد، حکمت و عقل، صاحب نظری، عدم شتاب‌زدگی و دوری از چیرگی عاطفه‌ی همسرش را آزموده باشد.^{۱۵}

نویسنده: «موقع الإسلام سؤال وجواب»

ترجمه و اضافات: «رد شبهات ملحدین»

۱۵. موقع الإسلام سؤال وجواب: «ولا شك أن مشاورة الزوجة والاستماع لنصيحتها وقبولها منها، هو من تمام المعروف في العشرة، واستصلاح قلبها، وإشعارها بدورها في بيتها، ومسؤوليتها عن أسرته، لاسيما إذا جرب الرجل من امرأته الحكمة والعقل، والروية في النظر إلى الأمور، وعدم التسرع والانسياق وراء العاطفة.»